

Evenredigheidsbeginsel kan tijdstipheffing opzijzetten

Rechtbank Noord-Holland: Het is in strijd met het evenredigheidsbeginsel dat een aanslag afvalstoffenheffing naar de peildatum van 1 januari van een jaar kan worden opgelegd naar het meerpersoonshuishoudentariaf, terwijl nagenoeg het gehele jaar sprake is van een eenpersoonshuishouden.

Aan een vrouw was voor het jaar 2021 een aanslag afvalstoffenheffing opgelegd naar het meerpersoonshuishoudentariaf. De vrouw en haar zoon woonden op de peildatum 1 januari 2021 in de betreffende woning en maakten daarmee allebei gebruik van het perceel. Volgens de vrouw is het niet juist om voor het gehele jaar uit te gaan van de situatie op 1 januari 2021 omdat haar zoon begin 2021 was verhuisd. Rechtbank Noord-Holland begrijpt dat zij daarmee een beroep doet op het evenredigheidsbeginsel. Heffing naar het meerpersoonshuishoudentariaf in een geval, waarin nagenoeg het gehele jaar sprake is van een eenpersoonshuishouden, zoals in dit geval, staat naar het oordeel van de

rechtbank onmiskenbaar op gespannen voet met het evenredigheidsbeginsel. Noch de tekst van de verordening, noch de tekst op de website van de gemeente, noch de overgelegde modelverordeningen gaven enig inzicht in de afwegingen die de gemeenteraad ter zake had gemaakt. Daarom kan niet worden beoordeeld of sprake is van strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De rechtbank laat de verordening deels buiten toepassing en vermindert de aanslag tot het tarief voor één persoon. Het beroep is ook nog gegrond omdat de WOZ-waarde van de woning wordt verlaagd naar € 297.000, conform het nadere standpunt van de Heffingsambtenaar.

Naschrift redactie

Het is interessant om uit te vinden in welke situaties het evenredigheidsbeginsel toepasbaar is. Geldt het bijvoorbeeld ook voor box 3-situaties waarin op 1 januari beleggingen het overgrote deel uitmaken van het vermogen en kort daarna voor de rest van het jaar wordt overgestapt op banktegoeden? ◀

Bron: Rechtbank Noord-Holland, 10 november 2022, ECLI:NL:RBNHO:2022:9945

Inhoud

☑ Financiële planning

- Nalatenschap krachtens plaatsvervulling naar kinderen moordenaar.....2
- Inwoner Noord-Cyprus kwalificerend buitenlands belastingplichtige.....3
- Stilzitten van dga leidde niet tot fictieve afkoop PEB.....3

☑ Bedrijf

- Verduidelijking veilingregeling in omzetbelasting.....4
- Verkapte winstuitdeling in verkoop aan dga behoort niet tot vergoeding.....4
- Geen passiefpost voor betalingsverplichting uit fusieovereenkomst.....5

☑ Personeel

- Handreiking laadpaal bij woning werknemer.....6
- Rittenregistratie moet begin- en eindpunt bevatten.....6
- Belangrijkste arbeidsrechtelijke wijzigingen in 2023.....7
- Betaling overnamesom bij overname leasefiets.....7

☑ Rechten en plichten

- UBD-verplichting mogelijk in strijd met privacywetgeving.....8
- Geen aansprakelijkheid voor per saldo voordelig advies.....8

Nalatenschap krachtens plaatsvervulling naar kinderen moordenaar

Rechtbank Amsterdam: Indien erflater wilsbekwaam de zoon, die haar later vermoordt als enig erfgenaam heeft benoemd, erven diens kinderen krachtens plaatsvervulling.

Een vrouw wijzigde diverse keren haar testament. Bij het opstellen van het derde en laatste testament benoemde zij een van haar zoons tot enig erfgenaam. De andere twee zoons en hun afstammelingen waren daarbij onterfd. Enige tijd na het overlijden van hun moeder vroegen de twee onterfde zoons de civiele rechter om het derde testament nietig te verklaren. Zij stelden dat hun moeder door een geestelijke stoornis

wilsbekwaam was toen zij het derde testament opstelde. Subsidiair stelden zij dat het derde testament buitenrechtelijk was vernietigd. Hun meer subsidiaire stelling was dat hun broer dwang had uitgeoefend op hun

» Niet erfgerechtigd vanwege onwaardigheid «

moeder, waardoor sprake was van een wilsgebrek. De onterfde zoons overlegden echter geen medische onderbouwing voor de aanwezigheid van een geestelijke stoornis of enige

dwang door de ervende zoon. Uit getuigenverklaringen bleek wel dat de vrouw erg boos was op haar twee onterfde zoons, omdat zij tegen haar wil in een tehuis was geplaatst. De andere ervende zoon wilde zijn moeder weer naar haar huis laten terugkeren. De rechtbank laat daarom het derde testament in stand. De tot erfgenaam geroepen zoon erfde echter uiteindelijk niet vanwege onwaardigheid: hij was namelijk onherroepelijk veroordeeld voor de moord op zijn moeder. Op basis van onwaardigheid erven de kinderen van deze zoon dan volgens de wet uit hoofde van plaatsvervulling. ◀

Bron: Rechtbank Amsterdam, 22 december 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:7686

Rechtsherstel bij minderjarig kind leidt tot lagere aanslag ouders

Rechtbank Zeeland-West-Brabant: Het rechtsherstel in verband met de box 3-heffing over het vermogen van minderjarige kinderen leidt tot een verlaging van de aanslagen van hun ouders voor zover in het box 3-rendement van de ouders ook dat van hun kinderen is inbegrepen.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant behandelde met drie uitspraken de beroepschriften van twee echtgenoten en hun drie minderjarige kinderen. De beroepschriften waren gericht tegen de vermogensrendementsheffing over de jaren 2014 tot en met 2020. Met

betrekking tot de heffing over de jaren 2014, 2015 en 2016 oordeelt de rechtbank dat geen sprake is van een individuele en buitensporige last. Met betrekking tot de heffing in de jaren 2017 tot en met

» Werkelijk rendement over 2017-2020 was belast «

2020 is echter volgens de rechtbank wel strijd met het Europese eigendomsrecht. De echtgenoten en hun kinderen deden

geen beroep op het Besluit rechtsherstel box 3. Daarom betreft de rechtbank alleen het werkelijk rendement over 2017 – 2020 in de heffing. Dit leidt tot een vermindering van de desbetreffende aanslagen van de ouders. In het geval van de kinderen betekent dat ook een vermindering van de aanslagen van de ouders moet plaatsvinden voor zover in het belastbare rendement in box 3 voor de ouders rendement op het vermogen van de kinderen is begrepen. ◀

Bronnen: Rechtbank Zeeland-West-Brabant 22 december 2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:7914, ECLI:NL:RBZWB:2022:7917 en ECLI:NL:RBZWB:2022:7919

Inwoner Noord-Cyprus kwalificerend buitenlands belastingplichtige

Rechtbank Zeeland-West-Brabant: Een inwoner van het noordelijk deel van Cyprus had recht op uitbetaling van de algemene heffingskorting, omdat hij voldeed aan de voorwaarden voor een kwalificerend buitenlands belastingplichtige.

Een vrouw met de Nederlandse nationaliteit, was gehuwd en woonde in het noorden van Cyprus. De vrouw en de echtgenoot waren niet premieplichtig in Nederland. De echtgenoot was in 2016 en 2017 wel belastingplichtig in Nederland. In haar aangiften IB 2016 en 2017 gaf de vrouw aan in aanmerking te komen voor de uitbetaling van de algemene heffingskorting. De inspecteur wees dat af. Bij Rechtbank Zeeland-West-Brabant was in geschil of de

vrouw een kwalificerend buitenland belastingplichtige is of niet. Bij een bevestigend antwoord heeft zij recht op uitbetaling van het belastingdeel van de algemene heffingskorting. De vrouw en haar echtgenoot zijn namelijk

» Uitbetaling van belastingdeel algemene heffingskorting «

niet premieplichtig in Nederland en daarom heeft ze alleen recht op het belastingdeel van de heffingskortingen. Volgens de inspecteur is het gebied waar de vrouw woonde geen lidstaat van de EU. De rechtbank stelt vast dat Cyprus in 2014 tot de EU is toegetreden. Daarbij geldt geen voorbehoud of

beperking ten aanzien van de plaats waar de vrouw woont. Het maakt ook niet uit dat het Unierecht niet in heel Cyprus van toepassing is. De rechtbank oordeelt dat de plaats waar de vrouw woont in een EU-lidstaat ligt. Daarmee voldoet de vrouw aan de voorwaarden om als buitenlands kwalificerende belastingplichtige te worden aangemerkt. De vrouw en haar echtgenoot zijn niet premieplichtig in Nederland. Daarom heeft de vrouw alleen recht op uitbetaling van het belastingdeel van de algemene heffingskorting. De rechtbank vermindert daarom ook de aanslagen tot aanslagen waarbij alleen het belastingdeel van de algemene heffingskorting in aanmerking wordt genomen. ◀

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 15 december 2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:7700

Stilzitten van dga leidde niet tot fictieve afkoop PEB

Hof Den Bosch: Pensioen in eigen beheer is niet fictief afgekocht als dit pensioen niet tijdig is ingegaan door het enkele stilzitten van de dga.

Een dga woonde sinds 1992 in België. Hij had een pensioen in eigen beheer bij zijn Nederlandse vennootschap opgebouwd. In 2016 werd de dga 70 jaar. In 2014 en 2015 was conservatoir beslag gelegd onder de vennootschap voor alle bestaande en toekomstige vorderingen van de dga op de vennootschap. In 2016 deed de Nederlandse vennootschap geen pensioenuitkeringen aan de dga. De inspecteur was daarom van mening

dat de pensioenregeling onzuiver was. De inspecteur belaste de gehele aanspraak als loon uit vroegere dienstbetrekking. In hoger beroep

» Geen daadwerkelijke uitkeringen plaatsgevonden «

bij Hof Den Bosch is in geschil of de pensioenregeling onzuiver was geworden in 2016. Volgens het hof staat vast dat de dga het pensioen niet

had prijsgegeven. Het enkele stilzitten van de dga is daarvoor onvoldoende. Uitkeringen hoeven niet daadwerkelijk te hebben plaatsgevonden. Uitkeringen kunnen namelijk ook schuldig zijn gebleven. Het hof leidt uit de stukken af dat door het conservatoir beslag geen uitkeringen zijn gedaan. De dga heeft wel de bedoeling gehad om het pensioen in te laten gaan. Ook het faillissement in 2020 van de vennootschap is voor 2016 niet van belang, omdat toen dat faillissement niet voorzienbaar was. ◀

Bron: Hof Den Bosch 20 december 2022, ECLI:NL:GHSHE:2022:4692

Verduidelijking veilingregeling in omzetbelasting

Hoge Raad: Een veilinghouder is omzetbelasting verschuldigd over de door hem toegevoegde waarde. Die toegevoegde waarde bestaat enerzijds uit de aan de verkoper in rekening gebrachte commissie en anderzijds uit het aan de koper in rekening gebrachte opgeld.

Een veilinghouder verkocht via zijn veiling goederen, die voor het grootste deel afkomstig was van particulieren. Bij verkoop van goederen via de veiling bracht de veilinghouder aan de particuliere verkopers een commissie in rekening. Aan de kopers bracht hij opgeld in rekening. De verkoper ontving van de veilinghouder per saldo de hamerprijs verminderd met de commissie. De veilinghouder meende dat hij over de commissie geen omzetbelasting

was verschuldigd. De Hoge Raad is het daarmee niet eens. De Hoge Raad bepaalt dat de aankoopprijs voor de margeregeling moet worden verminderd met de door de veilinghouder in rekening gebrachte commissie. Voor de opbrengst moet de hamerprijs worden vermeerderd met het door de koper

» BTW-heffing over winstmarge «

betaalde opgeld. De veilinghouder meent geen omzetbelasting verschuldigd te zijn over de commissies die hij particuliere verkopers in rekening brengt, omdat hij de verschuldigde btw niet achteraf

op de particuliere verkopers kan verhalen. De Hoge Raad oordeelt dat de af te dragen omzetbelasting wordt geacht in de winstmarge te zitten die door de veilinghouder is behaald. Ook is het niet in strijd met het Unie-recht om particuliere verkopers op een veiling te belasten voor de ingehouden commissie. Het gaat hier namelijk om door de particulier gemaakte kosten voor het laten veilen van goederen, die als vergoeding voor een afzonderlijke, belastbare prestatie in de heffing van omzetbelasting moet worden betrokken. Ook is er geen strijd met Europese regelgeving, de te heffen omzetbelasting van de veilinghouder komt in resultaat overeen met de bepalingen in de BTW-richtlijn 2006. ◀

Bron: Hoge Raad, 16 december 2022, ECLI:NL:HR:2022:1867

Verkapte winstuitdeling in verkoop aan dga behoort niet tot vergoeding

Rechtbank Zeeland-West-Brabant: Een verkapte winstuitdeling schuilende in een verkoop van een auto aan de dga maakt geen onderdeel uit van de vergoeding voor de omzetbelasting.

In 2015 schafte een bv een Volvo aan voor € 93.400 (inclusief btw). De dga gebruikte de auto voor privédoeleinden en zakelijke doeleinden. Na vijf jaar verkocht de bv de auto aan haar dga. Daarbij was een vergoeding overeengekomen van € 2.066 (exclusief btw en rest bpm) en € 2.624 (inclusief btw en rest bpm). Bij het indienen van de

aangifte omzetbelasting gaf de bv als vergoeding aan € 24.484 (exclusief btw en rest-bpm) en € 29.750 (inclusief btw en rest-bpm). Dit betrof de taxatiewaarde. De bv maakte bezwaar tegen de eigen aangifte omzetbelasting en wilde als vergoeding € 2.066 hanteren, maar de inspecteur wees dat af. Bij de rechtbank is in geschil of sprake is van een levering onder bezwarende titel, misbruik van recht en of de verkapte dividenduitkering tot de vergoeding behoort voor de omzetbelasting. De rechtbank oordeelt dat sprake is van een levering onder bezwarende titel, omdat een rechtstreeks verband bestaat tussen de

levering van de auto en de ontvangen tegenprestatie. Volgens de rechtbank is er geen sprake van misbruik van recht. Het betreft hier geen samenstel van transacties met een kunstmatig karakter, maar een koopovereenkomst tussen een bv en haar dga. De besparing van omzetbelasting door de lage vergoeding is onvoldoende om te concluderen tot misbruik van recht. De verkapte dividenduitkering behoort niet tot de vergoeding voor de omzetbelasting, omdat bij dividend geen rechtstreeks verband bestaat tussen de prestatie en het dividend. ◀

Bron: Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 20 december 2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:7710

Winsttaandeel van € 12.000 voor 15-jarige was onzakelijk

Rechtbank Gelderland: Het is niet aannemelijk dat een 15-jarige leerplichtige zoon 60 uur per week in de onderneming van zijn ouders werkt. Een winstaandeel of arbeidsbeloning van € 12.000 is dan ook onzakelijk.

Een man en zijn echtgenote oefenden gezamenlijk in firmaverband een bloemenhandel uit. In 2016 stond de 15-jarige zoon gedurende enkele maanden als firmant van de firma ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Aanvankelijk had de zoon een winstaandeel van € 1.200. Later diende de zoon een herziene aangifte in, waarin hij uitging van

een winstaandeel van € 12.000. Bij Rechtbank Gelderland is in geschil of een arbeidsbeloning of winstaandeel van € 12.000 voor de 15-jarige zoon zakelijk is. Volgens de rechtbank is het

» Werkweken van 60 uur bij leerplicht weinig geloofwaardig «

niet aannemelijk dat het winstaandeel € 12.000 voor de zoon moest zijn in plaats van € 1.200. Een werkweek van 60 uur voor een 15-jarige, leerplichtige zoon, komt de rechtbank niet

geloofwaardig over. De inspecteur citeerde in het verweerschrift uitlatingen van de man uit een krantenartikel. In het krantenartikel stond dat de zoon slechts enkele dagen per week had geholpen. De rechtbank hechtte ook geen geloof aan de authenticiteit van de door de zoon overgelegde facturen. Deze waren niet in de administratie van de vof aangetroffen. Bovendien waren de facturen deels gemaakt over een periode waarin de zoon niet was ingeschreven bij de KvK. De rechtbank handhaaft het oorspronkelijke aangegeven winstaandeel van de zoon van € 1.200. ◀

Bron: Rechtbank Gelderland, 20 december 2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:7332

Geen passiefpost voor betalingsverplichting uit fusieovereenkomst

Rechtbank Noord-Holland: De totstandkoming van de betalingsverplichting van op grond van de fusieovereenkomst is een verbintenis onder opschortende voorwaarde, waarvoor pas een passiefpost kan worden gevormd zodra de opschortende voorwaarde is vervuld.

Op 9 augustus 2015 was A nv (de rechtsvoorganger van X nv) het hoofd van de A-groep. De werkzaamheden van de groep vonden plaats in diverse landen. In geschil waren de aan A nv opgelegde aanslagen Vpb 2015 en 2016. X nv stelde zich, als rechtsopvolger van A nv, op het standpunt dat voor de betalingsverplichting die voortvloeide uit de fusieovereenkomst een passiefpost

kon worden gevormd. Rechtbank Noord-Holland oordeelt dat de totstandkoming van de betalingsverplichting van A nv afhankelijk is van dezelfde voorwaarden als de fusie zelf en moet worden aangemerkt als een verbintenis onder

» Verbintenis onder opschortende voorwaarde «

opschortende voorwaarde. Zolang de opschortende voorwaarde niet is vervuld, dient de betalingsverplichting te worden aangemerkt als een toekomstige schuld, die (nog) niet juridisch afdwingbaar is en daarom niet mag

worden gepassiveerd. Niet kan worden gezegd dat de te verrichten betaling zal resulteren in een kostenpost. Het betreft niet een bedrag dat ten laste van de winst zal komen. Het aangaan van de betalingsverplichting houdt immers, naar tussen partijen niet in geschil is, een bevoordeling in, die dient te worden aangemerkt als een informele kapitaalstorting in een deelneming. Overigens kunnen de uitgaven van X nv uit hoofde van de betalingsverplichting ook niet worden toegerekend aan de periode voorafgaand aan de balansdatum, waardoor ook in zoverre voor de vorming van een voorziening geen grond bestond. Het beroep is ongegrond. ◀

Bron: Rechtbank Noord-Holland, 30 november 2022, ECLI:NL:RBNHO:2022:10644

Handreiking laadpaal bij woning werknemer

De voordelen van een laadpaal bij de woning van de werknemer zijn verwerkt in de bijtelling, als de werkgever een auto ter beschikking heeft gesteld. Voor een werknemer met een eigen auto mag de werkgever maximaal € 0,21 per zakelijke kilometer onbelast vergoeden (inclusief laadpaal).

Als de werkgever een laadpaal bij de woning van de werknemer laat plaatsen, is het afhankelijk van de situatie hoe hij deze kosten moet verwerken in de aangifte loonheffingen. Er kan sprake zijn van drie situaties:

- De werkgever heeft een auto ter beschikking gesteld aan de werknemer. Daarmee rijdt de werknemer op kalenderjaarbasis meer dan 500 kilometer privé;

- De werknemer rijdt met de auto aantoonbaar niet meer dan 500 kilometer privé;
- De werknemer rijdt met de eigen auto. Voor werknemers die meer dan 500 km privé rijden zijn de kosten van de laadpaal onderdeel van de gebruikskosten van de auto. Als de

» Laadpaal bij laag privégebruik auto administratief bewerkelijk «

werknemer aantoonbaar niet meer dan 500 privékilometers per kalenderjaar rijdt, is geen sprake van bijtelling. Ook dan zijn de kosten van de laadpaal geen loon voor de werknemer, maar kosten

voor zakelijk gebruik. De vergoeding voor elektriciteitskosten is geen loon als de werkgever en werknemer hebben afgesproken dat de werknemer het daadwerkelijke verbruik tegen integrale kostprijs doorlevert aan de werkgever. De werkgever mag geen onbelaste vaste vergoeding geven voor intermediaire kosten op basis van een gemiddelde elektriciteitsprijs. De werkgever kan een vaste onbelaste vergoeding per kWh geven als hij aannemelijk kan maken dat deze vergoeding gelijk is aan de integrale kostprijs die de werknemer is verschuldigd aan zijn energiemaatschappij. Als de werkgever de laadpaal vergoedt aan een werknemer met een eigen auto kan hij niet meer onbelast vergoeden dan € 0,21 per zakelijke kilometer. ◀

Bron: Forum Fiscaal Dienstverleners, 5 januari 2023

Rittenregistratie moet begin- en eindpunt bevatten

Rechtbank Den Haag: Als een rittenregistratie de adressen van de bestemmingen en vertrekpunten niet vermeldt, is niet voldaan aan de wettelijke eisen.

Een man reed in 2017 in een auto van de zaak. Omdat de Belastingdienst een 'verklaring geen privégebruik auto' had afgegeven, liet de werkgever de bijtelling achterwege. Naderhand vroeg de inspecteur de man om ter controle een vragenformulier in te vullen. Daarnaast verzocht de inspecteur de man om hem een rittenregistratie te overleggen. De Belastingdienst constateerde echter

dat de overlegde rittenregistratie niet voldeed aan de wettelijke eisen. Rechtbank Den Haag is het daarmee eens. Zo ontbreken de adressen van de bestemmingen en de

» Vooraf goed vergewissen bij gebruik belastingvoordeel «

vertrekpunten in de rittenregistratie van de man. Wanneer de gereden route afweek van de gebruikelijke route, was dat evenmin vermeld.

Daarnaast weken de kilometerstanden op de overlegde garagebonnen af van de kilometerstanden in de rittenregistratie. De man stelde niet te hebben geweten dat hij zo nauwkeurig moest zijn. Dat gebrek in kennis komt voor zijn rekening. Wie een belastingvoordeel wil benutten, moet zich in de voorwaarden en administratieve verplichtingen verdiepen, aldus de rechtbank. De Belastingdienst had de man terecht een naheffingsaanslag loonheffingen opgelegd met daarbij € 531 aan betalingsverzuimboete. ◀

Bron: Rechtbank Den Haag, 20 oktober 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:11324

Belangrijkste arbeidsrechtelijke wijzigingen in 2023

In 2023 zijn verschillende wijzigingen in werking getreden. We zetten de belangrijkste op een rij.

- Stijging minimumloon met ruim 10 procent

Het minimumloon en de daarmee gekoppelde uitkeringen zijn ineens verhoogd met 10,15 procent.

- Verhoging van de maximale onbelaste reiskosten- en thuiswerkvergoeding

De werkgever heeft de mogelijkheid om aan de werknemer een maximale onbelaste reiskostenvergoeding te betalen van 0,21 euro per kilometer en een maximale onbelaste thuiswerkvergoeding van 2,13 euro per dag.

- Werkkostenregeling

De vrije ruimte in de werkkostenregeling bedraagt in 2023 3% van de fiscale

loonsom tot 400.000 euro. Over de loonsom daarboven blijft het percentage van 1,18% van toepassing.

- Hogere maximale transitievergoeding

De hoogte van de maximale transitievergoeding bedraagt 89.000 euro of een bedrag ter hoogte van het jaarsalaris wanneer dit hoger is dan het nieuwe wettelijke maximum van 89.000 euro.

Overige verwachte ontwikkelingen in 2023

- Wet werken waar je wilt

Dit wetsvoorstel heeft als doel werknemers een sterker recht te geven om thuis te kunnen werken. Een werkgever moet een verzoek van een werknemer tot wijziging van de arbeidsplaats in beginsel accepteren.

Daarbij moet de werkgever een belangenafweging maken tussen de belangen van de werknemer en die van de werkgever. Op 5 juli 2022 is het wetsvoorstel aangenomen door de Tweede Kamer, alleen de Eerste Kamer moet de wet nog beoordelen.

- Zijn Deliveroo-bezorgers zzp'ers of werknemers?

Hoewel Deliveroo geen activiteiten meer uitvoert in Nederland wordt in 2023 een belangrijk arrest van de Hoge Raad verwacht over de vraag of de maaltijdbezorgers van Deliveroo werkzaam waren op basis van een arbeidsovereenkomst of niet. Zowel rechtbank als hof als A-G hebben geoordeeld dat de maaltijdbezorgers van Deliveroo in Nederland werkzaam waren op basis van een arbeidsovereenkomst. ◀

Bron: diverse media

Betaling overnamesom bij overname leasefiets

Rechtbank Midden-Nederland: Als vaststaat dat een werknemer een leasefiets bij het einde van de dienstverband wil overnemen onder verrekening tegen de eindafrekening en de fiets niet inlevert, dient hij een overnamesom te betalen en is betaling van een contractuele boete niet nodig.

Een man was van 1 januari 2021 tot 29 augustus 2022 werkzaam geweest bij een werkgever. Tussen partijen bestond een leaseovereenkomst voor een fiets. Op 16 augustus 2022 had de man aangegeven zijn arbeidsovereenkomst te willen opzeggen. In een gesprek met de werkgever werd overeengekomen

dat het dienstverband per 31 augustus zou eindigen. Er ontstonden enige arbeidsrechtelijke verwickelingen waaronder over de fiets. De werkgever verzocht bij de kantonrechter om veroordeling van de man in betaling van de overnamesom van de leasefiets van € 2.307,88 te vermeerderen met een contractuele boete dan wel teruggave van de leasefiets binnen zeven dagen na dagtekening van deze beschikking onder verbeurte van een dwangsom. Vaststond dat partijen een leaseovereenkomst betreffende een elektrische fiets waren aangegaan. De man had die fiets niet ingeleverd, omdat hij de fiets graag wilde overnemen. Ook stond vast dat het

overnamebedrag voor de fiets € 2.307,88 bedroeg. Dat bedrag was de man dan ook verschuldigd aan de werkgever. De kantonrechter wijst de door de werkgever gevorderde contractuele boete af, omdat de man sinds duidelijk was dat hij uit dienst zou treden al had aangegeven dat hij de fiets wilde overnemen en hij zich in dat kader beriep op verrekening met de eindafrekening van het dienstverband. De kantonrechter veroordeelt de man om binnen 14 dagen na dagtekening van deze beschikking de overnamesom voor de leasefiets aan de werkgever te betalen van € 2.307,88. ◀

Bron: Rechtbank Midden-Nederland, 19 december 2022, ECLI:NL:RBMNE:2022:5560

Rechten en plichten

UBD-verplichting mogelijk in strijd met privacywetgeving

Drie koepelorganisaties van medici verzoeken de Autoriteit Persoonsgegevens om te onderzoeken of de nieuwe rensigneringsverplichting wel conform de privacywetgeving is.

Onder andere medisch-specialisten, tandartsen en huisartsen zijn vanaf 1 januari 2023 verplicht om de gegevens van bepaalde personen via het gegevensportaal of Digipoort van de Belastingdienst aan te leveren. Het gaat om personen die buiten dienstbetrekking voor de artsen en specialisten hebben gewerkt, maar zonder btw factureren. Deze zogeheten rensigneringsverplichting UBD vloeit

voort uit de Wet Belastingplan 2022. De Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde (KNMT) wijst deze nieuwe verzwaaring van de administratieve lastendruk voor de zorg af. Samen met de medisch-specialisten (FMS) en huisartsen (LHV) dient de KNMT een verzoek in bij de Autoriteit Persoonsgegevens. Dit doen zij om te zien of er meer tijd is voor het verzamelen van de gegevens, maar ook of de verplichting wel is toegestaan onder de privacywetgeving. De uitkomst van dit verzoek is erg onzeker, dus het lijkt raadzaam wel te voldoen aan de nieuwe verplichting. ◀

Bron: KNMT 5 januari 2023

Geen aansprakelijkheid voor per saldo voordelig advies

Rechtbank Den Haag: Een dga kan zijn belastingadviseur niet aansprakelijk stellen als zijn advies een groter voordeel in de vennootschapsbelasting oplevert dan het nadeel in de inkomstenbelasting.

Een dga beheerde via een stichting zijn eigen pensioen en liet zijn administratie en boekhouding verzorgen door een accountantskantoor. Eind 2016 informeerde dat kantoor de dga over de uitfasering van het pensioen in eigen beheer per 1 januari 2017. Eind 2016 adviseerde het kantoor de dga om zijn pensioen af te kopen. De dga volgde dat advies op. Uiteindelijk kreeg hij een aanslag IB 2017 opgelegd van € 45.703. Volgens de dga zou van dit

bedrag € 34.551 niet zijn verschuldigd als het accountantskantoor hem had geadviseerd het pensioen voort te zetten. Daarom stelde de dga het kantoor aansprakelijk voor de geleden fiscale schade. Rechtbank Den Haag constateert dat de afkoop heeft geleid tot ruim € 10.000 meer inkomstenbelasting, maar dat de afkoop ook heeft geleid tot ruim € 11.000 aan belastingvoordeel voor de vennootschap van de dga. Dit voordeel komt uiteindelijk bij de man terecht. Daardoor luidt het oordeel dat het kantoor niet onzorgvuldig heeft gehandeld. De rechtbank wijst het verzoek van de dga om aansprakelijkstelling daarom af. ◀

Bron: Rechtbank Den Haag, 28 december 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:14157

Colofon

Hoofredactie

mr. J.R. (Jeffrey) Beijnon RB REP

Uitgever

mr. N. Jobben

Eindredactie

drs. R.A.H. (Raymond) Barkman

Redactie

Postbus 152, 1000 AD Amsterdam,

e-mail redactie@nextens.nl,

www.nextens.nl

Basisontwerp

Storytelling 2025, Almere

Druk

Drukkerij Wilco, Amersfoort

Abonnementen

Belasting Adviseur verschijnt

24 keer per jaar.

Prijs jaarabonnement € 374,75 excl. btw.

Abonnementen kunnen op elk gewenst

tijdstip ingaan en lopen automatisch door,

tenzij uiterlijk 30 dagen voor de vervaldatum

bij onze Klantenservice wordt opgezegd.

Voor informatie over uw lopende

abonnement en het doorgeven van een

adreswijziging kunt u contact opnemen

met onze Klantenservice:

LNRS Data Service BV,

t.a.v. Klantenservice,

Postbus 152, 1000 AD Amsterdam,

telefoon 020-515 95 15,

e-mail service@nextens.nl,

www.nextens.nl.

Uw opgegeven gegevens kunnen worden

gebruikt voor het toezenden van informatie

en/of speciale aanbiedingen door

LNRS Data Service BV en speciaal

geselecteerde bedrijven.

Indien u hiertegen bezwaar heeft, stuurt u een

e-mail naar service@nextens.nl

© LNRS Data Service BV

Belasting Adviseur is een uitgave

van LNRS Data Service BV.

Auteursrecht voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden

gereproduceerd zonder schriftelijke

toestemming van de uitgever.

ISSN 1872-5694